

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΕΤΟΣ ΚΗ'.

ΑΡΙΘ. 53

ΑΔΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1907

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ

Καθ' ὅλον τὸ ὄθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ. 5
διὰ τὸν κατώτερον κλήρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῇ ἐξωτερικῇ φραγῇ χρυσά.....25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

+ Ὁ Στρωμνίτης ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ (πρόεδρος)
+ Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίης)
+ Ὁ ἀρχιγραμματὴς τῆς ἱερᾶς Συνόδου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Επίτιμος διευθυντὴς καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐπὶ ταῖς ἐορταῖς — Ἐκκλησιαστικὰ χρονικά — Ὁ ναὸς τοῦ ἁγίου Δημητρίου ἐν Θεσσαλονίκῃ — Ἀρσενίου Ἐλασσάνος ἐπιστολή — Τιτουλάριοι ἐπίσκοποι — Συνταγματικὸν μητροπολιτῶν Οἰκουμενικοῦ Θρόνου.

ΕΠΙ ΤΑΙΣ ΕΟΡΤΑΙΣ

Δοξάζοντες τὸν τῆς εἰρήνης Θεὸν καὶ πατέρα τῶν οἰκτιρμῶν, ἐώρτασαν ἄρτι πάντες οἱ ὀρθόδοξοι τὴν «πρώτην τῶν ἐορτῶν» τὴν τῆς ἀρχῆς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν καὶ Λυτρωτοῦ κατὰ σάρκα γεννήσεως. Καὶ μετὰ μάγων, δῶρα τίμια τῷ ἀνθρώπῳ, τῷ βασιλεῖ, τῷ Θεῷ προσενεγκόντων, μετὰ ποιμένων, οὓς ἔκπαγλος φωτοφάνεια καὶ δοξολογία οὐρανόθεν ἐκίνησαν εἰς προσκύνησιν τοῦ θείου βρέφους τῆς Βηθλεὲμ, μετὰ τῶν ἐν οὐρανοῖς ἀγγελικῶν δυνάμεων οἱ πιστοὶ, δοξάσαντες τὸν ἐν Ὑψίστοις Θεὸν, τὸν κατελθόντα πρὸς διακονίαν τοῦ πτωχεύσαντος Ἀδάμ, διήλθον τὰς ἁγίας ἡμέρας ταύτας ἐν ἀγαλλιάσει πνευματικῇ καὶ χαρᾷ· διότι ταύτην ἐπιβάλλει τὸ μέγα γεγονός τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ

πᾶσι, καὶ ὅσοι εἰς πειρασμοὺς περιπίπτουσι, καὶ ὅσοι πρὸς ὀρατοὺς καὶ ἀοράτους πολεμίους μάχονται, καὶ ὅσοι τρώγουσιν ἐν ἡσυχίᾳ τὸν ἄρτον αὐτῶν, καὶ ὅσοι, κατὰ θείαν δοκιμασίαν τῆς ἡμετέρας πίστεως, ζυμώνουσι τὸν ἄρτον μετὰ δακρύων, καὶ ὅσοι ἀπεκδέχονται λύτρωσιν ἀπὸ δεινῶν κοσμικῶν, καὶ ὅσοι πίνουσι τὰ ποτήρια τὰ πικρὰ τῆς μισαδελφείας καὶ τῶν αἱματοστάκτων αὐτῆς ἀποτελεσμάτων.

Ἐώρτασαν τὴν μεγάλην ἐορτὴν οἱ ὀρθόδοξοι πάντες, ἐορτάζουσιν οἱ πιστοὶ πάντες οἱ διδαχθέντες ἥδη τὸ τῆς θείας ἐν ἀνθρώποις ἐπιφάνειας μυστήριον, οἱ τοῖς ἀγγέλοις ἰσωθέντες καὶ περισσῶς ἥδη μαθόντες πῶς ὁ τὰς ὑπερκοσμίους τῶν οὐρανῶν λαθὼν δυνάμεις ἐν Βηθλεὲμ ἐγεννήθη, μὴ διδάσας αὐταῖς τὸν τρόπον «πῶς ὁλος ὢν ἐν τῷ Πατρὶ καὶ ὁλος ὢν ἐν πᾶσι καὶ πάντα πληρῶν, ὁλος ἦν ἐν τῇ γαστρὶ τῆς Παρθένου» κατὰ Μάξιμον τὸν ὁμολογητὴν.

Ἐώρτασαν οἱ ὀρθόδοξοι πάντες τὴν ὑπερφύᾳ τοῦ Λυτρωτοῦ γέννησιν, ἀπὸ διδασκάλων καὶ ποιμένων ἱερῶν μαθόντες καὶ διδαχθέντες ἀπὸ τῶν Ἀγίων Γραφῶν πῶς τὴν ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου κειμένην ἀνθρωπότητα εἰς τὸ ἀρχαῖον

ἀνήγαγεν ἀξίωμα, ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἐν, εἰρήνην εἰσαγαγὼν καὶ διδάξας πάντας τοὺς θέλοντας νὰ καλῶνται μαθηταὶ αὐτοῦ, εἰρήνην μετὰ Θεοῦ, εἰρήνην πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, εἰρήνην πρὸς ἡμᾶς αὐτούς. Ὑμνησαν ἐν ναοῖς τὴν ἀκατάληπτον λογισμοῖς πεπερασμένους ἐνανθρώπησιν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν θέωσιν τοῦ ἀνθρώπου, τὴν ἀνακαίνισιν τοῦ κόσμου ὅλου, ἣν Θεὸς ἀληθὴς ἐν ἡμῖν ἀναστραφεὶς καὶ τῇ γῇ τοὺς οὐρανοὺς συνάψας εἰργάσατο, τελείους ἡμᾶς ἀπαιτήσας καὶ κατὰ τὸ ἡμῖν ἐφικτὸν ὁμοίωσιν τῷ Θεῷ ὡς προορισμὸν τοῦ ἐπὶ γῆς ἡμετέρου βίου ἐπαγγελλόμενος.

Ὑμνησαν οἱ πιστοὶ τὸ ὑπερβυὲς τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ μυστήριον, ἄσοφοι καὶ σοφοί, ἰδιῶται καὶ ἄρχοντες, ἡγεμόνες καὶ λαοί, γινώσκοντες ὅτι, πρὸ χιλίων ἐννεακοσίων δέκα σχεδὸν ἐτῶν, ἐν τῇ προσκυνήσει τοῦ τεχθέντος ἐν Βηθλεὲμ Θεοῦ συνηντήθησαν ἡ σοφία τοῦ τότε κόσμου μετὰ τῆς ἀπαιδεύτου ἀγαθότητος, οἱ μάγοι μετὰ τῶν ποιμένων, οἵτινες ἔσπευσαν, ὡς ἔμαθον τὴν ἄρρητον ἐκ Παρθένου τοῦ Λυτρωτοῦ γέννησιν, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, ἐκ πλάνης δῆλον οὖν ὀδηγηθέντες εἰς τὸ φῶς τῆς θεογνωσίας, ἵνα ἴδωσι «τὸ ρῆμα τοῦτο τὸ γεγονός, ὃ ὁ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν» οὐρανόθεν, ἀφ' οὗ ἔως τότε ἡ ἀνθρωπίνη γνῶσις ἀδύνατος ἦν μόνη νὰ γνωρίσῃ τὴν ἀλήθειαν.

Ὑμνησαν μετὰ τῶν ἱερῶν ὑμνωδῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν ναοῖς οἱ ὀρθόδοξοι τὸ τῆς Βηθλεὲμ μυστήριον, ὅπερ προφηταὶ μὲν προκατήγγελλον, ἄγγελοι ἐγίνωσκον, πατριάρχαι προσεδόκουν. Καὶ καθ' ἡμέρας δοκιμασιῶν, καθ' ἃς τὰ πιστὰ τῆς Ἐκκλησίας τέκνα, τοῦ Σωτῆρος ἀληθεῖς μαθηταί, διὰ τὴν εἰς Ἐκεῖνον πίστιν πάσχουσι καὶ σφάγια προσφέρουσιν ἑαυτοὺς εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν, διὰ τὴν ὁλόψυχον ἀφοσίωσιν εἰς τὸν Θεὸν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀγάπης. οἱ ὀρθόδοξοι πάντες ἱκέτευσαν, ὡς ἱκετεύουσι μετὰ τοῦ ἱεροῦ Δαμασκηνοῦ, τὸν Δημιουργὸν ἵνα νεύσῃ πρὸς ὕμνους ἱκετῶν «ταπεινῶν ἐχθροῦ τὴν ἐπληρμένην ὀφρῦν».

Ταύτην δὲ τὴν ἱκεσίαν ἐπαναλαμβάνουσι πάντες καὶ ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ ἔτους, ἐνθαρρύνοντες τοὺς ἱερὸν ἀγῶνα κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς Ἐκκλησίας κροτοῦντας, ἐμμονὴν εἰς τὰ πατρία συνιστῶντες, καὶ παρακαλοῦντες ἵνα μὴ ἀποκατεργήσωσιν ἐν τῷ σταδίῳ· ἀλλ' ἐμμένωσιν ἐλπίζοντες εἰς τὸν ἐξάγοντα πρὸς ἀναψυχὴν τοὺς διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος διερχομένους, τὸν διὰ τοῦ προφήτου Ἠσαΐου (ἱ', 14) ἀπειλήσαντα τοὺς πολεμίους τῆς εἰρήνης «Σείσω πόλεις κατοικουμένας . . . καὶ ὡς ὡὰ καταλελειμμένα ἀρῶ, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς διαφεύξεταί με».

ΕΟΡΤΑΙ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

ἐν τοῖς Πατριαρχείοις

Ἐν συρροῇ πλήθους πιστῶν ἐν πᾶσι τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν ναοῖς ἐπανηγυρίσθη μετ' εὐλαβείας ἡ ἐορτὴ τῶν Χριστουγέννων, ἐν δὲ τῷ σεπτῷ πατριαρχικῷ ναῷ, ἐν μέσῳ πυκνοῦ ἐκκλησιάζοντος, τὴν θείαν μυσταγωγίαν ἐτέλεσεν ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμεν. πατριάρχης σὺν τοῖς σεβασμ. μητροπολίταις Κυζίκου, Νικοκομηδείας, Φιλιπποπόλεως, Χίου, Σπυριδίου, Δρυϊνουπόλεως, Σερβίων καὶ Κοζάνης καὶ Λέρου καὶ Καλύμνου, μνημονεύσας ἐν τοῖς τεθνεῶσι τοῦ μακαρίου πατριάρχου Ἀλεξάνδρειας Καλλινίκου, ἐν δὲ τοῖς ζῶσι πάντων τῶν ὑπὲρ εὐεξίας καὶ προκοπῆς τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς καὶ τῶν κοινωφελῶν τοῦ Γένους ἡμῶν κατὰ τὰς ἐκκλησιαστικὰς κοπιῶντων. Ἐν τῷ ναῷ παρέστη συμπροσευχόμενος καὶ ὁ ἐξοχ. ἄρχων Μ. Λογοθέτης Στ. Ἀριστάρχης βένης.

Τὴν Α. Θ. Π. ἐπεσκέψαντο αὐτὴν ἡμέραν πάντες οἱ σεβασμ. ἄρχιερεῖς, τὰς δ' υἱικάς αὐτῶν προσήσεις ὑπέβαλον κατὰ τὴν πρώτην καὶ τὴν δευτέραν ἡμέραν τῶν ἐορτῶν οἱ ἐξοχ. πρεσβευταὶ Ἑλλάδος καὶ Σερβίας κκ. Γρυπάρης καὶ Νενάδοβιτς, ὡς καὶ πάντες οἱ τῆς Ἑλληνικῆς πρεσβείας ὑπάλληλοι, τὰ μέλη τοῦ Δ. Ἑθν. Μ. Συμβουλίου, οἱ ἐξ. πρώην ἡγεμόνες Σάμου Βαγιάννης, Μαυρογένης καὶ Καραθεοδωρῆς. καὶ πάντες σχεδὸν οἱ τῆς σεβ. κυβερνήσεως ἀνώτεροι ὑπάλληλοι, ὡς καὶ οἱ κατὰ καιροὺς χρηματίσαντες μέλη τοῦ Δ. Ἑθν. Μ. Συμβουλίου, οἱ τραπεζίται καὶ ἔμποροι καὶ βιομήχανοι, ἐπιστήμονες καὶ διδάσκαλοι, ἐπίτροποι ναῶν, ἑφοροὶ καὶ διδάτκαλοι σχολείων καὶ οἱ τὰ κοινὰ πράττοντες παρ' ἡμῖν.

Δι' ἐπιστολῶν καὶ τηλεγραφημάτων τῇ Α. Θ. Π. συνεχάρησαν ὑποβάλλοντες θερμὰς εὐχὰς ὑπὲρ ὑγιείας καὶ εὐδαιμονίας τοῦ παναγιωτάτου πρωθιεράρχου τῆς ὀρθοδοξίας, ἐγκαιρότερον μὲν ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Περουπόλεως, εἶτα δὲ οἱ μακαριώτατοι πατριάρχαι, οἱ σεβ. μητροπολίται, καὶ ἐκ τῶν τοῦ Ἱεροσολυμιτικοῦ Πατριαρχείου ὁ σεβ. ἄρχιεπίσκ. Νεαπόλεως κ. Ἀρσένιος, ὁ πᾶνσ. σκευεφύλαξ τοῦ Παναγίου Τάφου ἄρχιμ. κ. Εὐθύμιος, οἱ ἡγούμενοι τῶν βασιλικῶν καὶ πατριαρχικῶν μονῶν, ὡς καὶ οἱ ἐρίτιμοι κκ. Δ. Εὐγενίδης ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Π. Μ. Κουρτζῆς ἐκ Μιτυλήνης.

Ἐπισκεψάμενος δὲ τὴν Α. Θ. Π. συνεχάρη ὁ μακαριώτατος πατριάρχης τῶν καθολικῶν ἁρμενίων κ. Σχμπαϊάν μετὰ δύο τῶν ὑπ' αὐτὸν θεοφιλ. ἐπισκόπων καὶ ἀντιπρόσωποι τοῦ μακαρ. πατριάρχου τῶν ἀνατολικῶν ἁρμενίων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Μέριμνα τῶν Ἐκκλησιῶν. — Γνωσθέντος τῇ Ἐκκλησίᾳ ὅτι καταβάλλονται ἐν Κύπρῳ ἐνέργειαι ὅπως κηρυχθῇ ἡ λήξις τοῦ ἔργου τῆς πατριαρχικῆς ἀντιπροσωπείας, ἵνα μείνῃ στάδιον ἐλεύθερον πρὸς ψήφισιν ἀντεκκλησιαστικοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκλογῆς ἀρχιεπισκόπου, συνοδικῇ ἀποφάσει, τηλεγραφικῶς ἐγνώρισθη τῷ μακαριωτάτῳ πατριάρχῃ Ἀλεξανδρείας ὅτι ἡ Μ. Ἐκκλησία, σύμφωνον ἔχουσα καὶ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἀγίας Σιών, ἐμμένει τοῖς προδεδηλωμένοις, καθὰ διὰ τῆς «Ἐκκλησ. Ἀληθείας» ἀπὸ δύο μηνῶν ἐπανειλημμένως ἠγγείλαμεν.

Κανονικαὶ ψήφοι. — Τῷ παρελθόντι σαββάτῳ, 22 λήξαντος μηνός, ἡ ἱερὰ Σύνοδος, ἐγκρίνασα τὴν αἴτησιν τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Ἰωαννίνων κ. Γερασίμου περὶ χειροτονίας ἐπισκόπου, βοηθοῦ αὐτοῦ, καὶ ὀρίσασα τρεῖς ὑποψηφίους, τοὺς πανοσ. ἀρχιμ. κκ. Χρυσόστομον, Μελέτιον Λουκάκην καὶ Ἰωακείμ Μαρτινιανόν, προέκρινε τὸν πρῶτον, ὑπὸ τὸν τίτλον τῆς πάλαι ποτὲ διαλαμψάσης ἐν Ἡλείῳ ἐπισκοπῆς Φωτικῆς, τῶν κανονικῶν ψήφων γενομένων ἐν τῷ σεπτῷ πατριαρχικῷ ναῷ. Ὁ θεοφιλ. ἐψηφισμένος ἐπίσκοπος Φωτικῆς, τελειόφοιτος ὢν τῆς ἱερᾶς ἐν Χάλκῃ θεολογ. σχολῆς, ὑπηρετήσεν εὐδοκίμως ἀπὸ δεκαετίας ἐν τισι μητροπόλεσι.

Πατριαρχικαὶ προσρήσεις. — Τῇ πέμπτῃ τῆς ληξιάσης ἐβδομάδος, ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης διεδίδασε διὰ τοῦ πανοσλγ. Μ. πρωτοσυγκέλλου κ. Καλλινίκου τὰς ἀδελφικὰς αὐτοῦ προσρήσεις τῇ τὴν ὀνοματικὴν αὐτοῦ ἑορτὴν ἄγοντι μακαριωτάτῳ πατριάρχῃ τῶν καθολικ. ἀρμενίων κ. Πέτρῳ Παύλῳ II, Σαβαγιάν.

Ἐκκλησιαστ. Ἀλήθεια. — Εὐχαριστοῦντες ἐκ καθήκοντος ταῖς ὁμογενέσι κοινότησι Σμύρνης Ἀϊδινίου, Κασαμπᾶ καὶ Μαγνησίας, ἐπὶ τῇ προθυμίᾳ, ἣν ἐπεδείξαντο πρὸς ὑποστήριξιν τῆς «Ἐκκλ. Ἀληθείας», ἐπαναλαμβάνομεν τὰς αὐτὰς εὐχαριστίας πρὸς τοὺς ὀλίγους ἐκείνους, ὅσοι κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος τοῦτο καταριθμηθέντες ἐν τοῖς συνδρομηταῖς εἰδείχθησαν πρόθυμοι πρὸς ἐμπρακτον ὑποστήριξιν. Ἐλπίζειν διευθύνσεις τῆς «Ἐκκλ. Ἀληθείας» ὅτι πάντες θέλουσι μιμηθῇ τοὺς ὀλίγους τούτους, ὑποδαστάζοντες τὴν ἐκδοσὶν ἐκκλησιαστικοῦ φύλλου, τὴν σύγχρονον κατάστα-

σιν Ἐκκλησίας καὶ Γένους ἀκριβῶς ἡμῖν τε καὶ τοῖς ξένοις ἐκτιθεμένου.

Λυχνοκαΐα πατριαρχ. ναοῦ. — Εἰς τὴν ἀναγραφὴν τῶν ἱερῶν σταυροπηγιακῶν μονῶν, ὅσαι συνεμορφώθησαν πρὸς ἀπόφασιν τῆς Ἐκκλησίας περὶ ἐτησίας ἀποστολῆς κηρυῦ ἢ ἐλαίου, ὃν χρῆζει ὁ πατριαρχικὸς ναὸς, προστίθενται σήμερον αἱ ἱερὰι μοναὶ ἀγίου Ἰωάννου Προδρόμου Σερρών καὶ ἀγίου Ἰωάννου Θεολόγου Δρυϊνουπόλεως, ἀποστείλσαι ἀνὰ 80 γρόσια, ἡ μὲν πρὸ τινῶν μηνῶν, ἡ δὲ νῦν. Ὑπομιμνήσκομεν καὶ πάλιν ὅτι οὐδεμία μονὴ ζημιούται πέμπουσιν τόσῳ μικρὰν ἐλαίου καὶ κηρυῦ ποσότητα, ἐνῷ ὁ πατριαρχικὸς ναὸς ἰκανῶς ἠδύνατο ν' ἀνακουφισθῇ ἐκ τῆς ἐτησίας ταύτης εἰς φορὰς, ἣν ἐκάστη μονὴ παρκαλεῖται ν' ἀποστέλλῃ πρὸς τὴν Μ. Ἀρχιεπισκοπὴν, ἀπολύουσιν, ἀνωτέρας ἐντολῆς, τὰς ἐπὶ τούτῳ ἀποδείξεις.

Ἐπισκοπαὶ Θεσσαλονίκης. — Ἐν Θεσσαλονικίᾳ διέμενεν ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν, χάριν ἐπαρχιακῶν ὑποθέσεων, ὁ θεοφιλ. ἐπίσκοπος Κωνσταντίας κ. Φώτιος.

Ἐπισκέψεις. — Τῇ 18 λήξαντος ἐπισκέψατο τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἶκον πατριάρχην ὁ παρὰ τῇ Υψ. Πύλῃ πρεσβευτὴς τῆς Σουηδίας, εἰς ὃν ἡ Α. Θ. Π. ἀπέδωκε μετὰ δύο ἡμέρας τὴν ἐπίσκεψιν. Κατὰ τὰς δύο ταύτας συνεντεύξεις ἐξεπλήρου καθήκοντα διερμηνεύς ὁ μέγας πρωτεύδικος τῆς Μ. Ἐκκλησίας καὶ νομοδιδάκτωρ κ. Π. Δ. Νικολόπουλος.

Ἐπιτροπὴ ἐλεῶν. — Μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τῶν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας διανεμηθέντων ἐλεῶν ὠνομάσθησαν ὑπὸ τοῦ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβουλίου οἱ ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Χίου κ. Κωνσταντῖνος καὶ οἱ ἀξιότιμοι κκ. Π. Τσακούτογλους καὶ Κ. Σπαθάρης. Τοῖς ἀπόροις διανεμήθησαν λίραι τουρκικαὶ περὶ τὰς 250.

Ἄγιον Ὅρος. — Ἐπανῆλθεν ἐκ Καυκάσου ὁ τέως ἐπίτροπος ἐκείσε τῆς ἱερᾶς μονῆς τῶν Ἰβήρων πανοσ. ἀρχιμ. κ. Κλεώπης, ἀποχωρήσας ἐκ τῆς μονῆς ταύτης. — Αἰτήσῃ τῶν πρὸ καιροῦ ἐκ τῆς ἱερᾶς μονῆς Ζωγράφου ἀπομικρυνθέντων μοναχῶν περὶ ἀναθεωρήσεως τῆς κατὰ δίκην αὐτῶν, ἡ ἱερὰ Κοινότης ἀπέστειλεν ἐπιτροπεῖαν ἐπὶ τούτῳ δεκαμελῆ, ἐξ ὁκτώ ἀντιπροσώπων, ἐνὸς τῶν ἐπιστατῶν καὶ τοῦ Α' γραμματέως αὐτῆς. — Περὶ ἐπιδόμης κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐν Θεσσαλονικίᾳ, δι' ὑποθέσεις αὐτοῦ, ὁ πανοσ. προηγούμενος κ. Γεράσιμος Ἰβήρης.

Ὀνοματικαὶ ἑορταί. — Τῇ 20 λήξαντος, μνήμη Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου, τὰς πατριαρχικὰς προσρήσεις πρὸς τὸν πανιερ. μητροπολίτην πρῶτον Ἐρσεκίου

κ. Ἰγνάτιον, ἄγοντα τὴν ὀνομαστικὴν ἑορτὴν αὐτοῦ, διεβίβασεν ὁ ἱερολογ. δευτερεύων κ. Ἀθηναγόρας. — Τῇ τρίτῃ, 25, ἡ Α.Θ.Π. ἤρξατο τὰ δέοντα τηλεγραφικῶς μὲν τῷ ἐν Μακροχωρίῳ διαμένοντι διευθυντῇ τοῦ Α' πατριαρχ. γραφείου κ. Χρ. Παπαϊωάννου, διὰ δὲ τοῦ ἱερολογ. δευτερεύοντος τῷ ἐπίσης ἐορτάζοντι γυμνασιάρχῃ καὶ διδάκτορι κ. Χρ. Χητζίχρηστου — τοῖς ἐορτάζουσι τῇ τετάρτῃ, 26, κκ. Μανουὴλ Γεδεών Μ. χαρτοφύλακι, Ἑμμ. Δεβετζή καὶ Ἑμμ. Ἰσχυρίδῃ αἱ πατριαρχικαὶ εὐχαὶ διεβιβάσθησαν τῷ μὲν πρώτῳ διὰ τοῦ πανοσλγ. Μ. ἀρχιδιακόνου, τοῖς δὲ διὰ τοῦ ἱερολογ. δευτερεύοντος — τῇ πέμπτῃ, 27, ἡ Α.Θ.Π. συνεχῆς τοῖς τὴν ὀνομαστικὴν ἑορτὴν ἄγουσι πανιερ. μητροπολίταις Μεθύμνης καὶ Βοδενῶν, ἤρξατο δὲ τὰ δέοντα τηλεγραφικῶς μὲν τῷ βοηθῷ τοῦ νομάρχου Ἰωαννίνων ἐνδοξ. Στεφάνῳ Καραθεοδωρῇ ἐφέντῃ, διὰ δὲ τῶν ἀρμοδίων πατριαρχικῶν ὑπαλλήλων τοῖς ἐπίσης ἐορτάζουσι κκ. Σ. Τσιγκλιώτῃ, Στ. Πεσματζόγλου, Στ. Νηρλῇ καὶ Στ. Εὐγενίδῃ.

Ἑλληνικαὶ κοινότητες ἐν Ρωσσίᾳ. — Προϊστάμενος τῆς ἐν Ἰσμαηλίῳ τῆς Ρωσσίας ἑλληνικῆς ὀρθοδόξου κοινότητος διωρίσθη ὁ παρ' ἡμῖν πανοσλγ. ἀρχιμ. κ. Γεννάδιος Ἀμαξόπουλος, τελειοδιδάκτις τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς, ἀντὶ τοῦ τέως τοιοῦτου καὶ ἀρχαίου τελειοφοῦ τοῦ αὐτῆς σχολῆς πανοσλγ. ἀρχιμ. κ. Θεοφίλου Λαμπρίδου, διορισθέντος προϊσταμένου τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Μηνᾶ.

Θυμίαμα ναῶν. — Ἐὰν ἡ εὐπρέπεια τῶν ἱερῶν ναῶν καὶ τῶν τελετῶν ἀπαιτῇ πάντοτε τὴν χρῆσιν ἀγνοῦ κηροῦ καὶ ἀδόλου ἐλαίου, συμβολίζοντων τὴν ἀγνὴν πίστιν καὶ κατ' ἐπίγνωσιν εὐσέβειαν, ἡ χρῆσις αὐτῶν καὶ τοῦ θυμιάματος ἐπιβάλλεται μάλιστα κατὰ τὰς ἐφισταμένας μεγάλας ἑορτάς. Ἀκριβῶς εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ λεγομένου μοσχολιβάνου οὐχὶ πολλὴν καταβάλλομεν προσοχὴν, οὕτω δὲ συμβαίνει συχνὰ νὰ χρησιμοποιοῖται θυμίαμα, οὐχὶ ἐστερημένον μολυσματικῶν οὐσιῶν καὶ πιθανῶς περιέχον ἐπιβλαβῆ τῇ ὑγιείᾳ συστατικά. Καθαρὸν ἀπὸ πάσης τοιαύτης οὐσίας τὸ καὶ ἐφέτω παρσκευασθῆν ὑπὸ τοῦ ἀξιολύτου φαρμακοποιοῦ καὶ μυρεψοῦ τῆς Μ. Ἐκκλησίας κ. Κ. Ν. Θωμάδου, καὶ κεκτημένον τὴν ἰδιότητα τοῦ καθαρίζειν τὴν ἀτμοσφαίραν ἀπὸ στοιχείων ἐπιβλαβῶν, ἐστὶν αὐτοσυστάτον· ἐλπίζομεν δ' ὅτι, καθὸ κατασκευαζόμενον εὐσυνειδήτως, θέλει προτιμηθῇ παντός ἄλλου ἐκ τῶν ἐν χρήσει μέχρι σήμερον μοσχολιβάνων.

Ἐκκλησία Ἱεροσολύμων

Ἱερατικὴ Σχολή. — Κριθείσης ἀναγκαίως τῆς ἐπεκτάσεως τῶν μαθημάτων τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Ἱερατικῆς Σχολῆς, ἡ κατωτέρα τάξις τῆς θεολογ. σχολῆς τοῦ Σταυροῦ κατηργήθη, συνοδικῇ διαγνώμῃ, προσαρτηθεῖσα εἰς τὴν Ἱερατικὴν ὡς ὁγδόη.

Σχολεῖα. — Διευθυντὴς τῶν σχολείων τῆς ἐπαρχίας Πτολεμαίδος διωρίσθη ὁ ἐκ τῶν τελειοφοιτῶν τῆς θεολογικῆς τοῦ Σταυροῦ σχολῆς ὁσιολογ. κ. Σωτήριος Ἀγγελόπουλος, ἀντὶ τοῦ τέως τοιοῦτου ἱερολογ. διακόνου κ. Ἀρσενίου διορισθέντος ἐπιτρόπου τοῦ πανιερ. μητροπολίτου Πτολεμαίδος.

Ἐξαρχος Σμύρνης. — Ἀφίκετο πρὸ μιᾶς ἐβδομάδος εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν, προερχόμενος ἐκ Κρήτης καὶ κατόπιν ἐξ Ἱεροσολύμων, ὁ ἐν Σμύρῃ ἑξαρχος τοῦ Παναγίου Ἱεροῦ πανοσ. ἀρχιμ. κ. Βασίλειος.

Ἐκκλησίαι ἐν τῇ διασπορᾷ

Κοινότης Μεμβούρνης. — Προϊστάμενος τῆς ἑλληνικῆς ὀρθοδόξου κοινότητος Μεμβούρνης τῆς Αὐστραλίας διωρίσθη ὑπὸ τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὁ πανοσιολογ. ἀρχιμ. καὶ ἱεροκήρυξ κ. Θεοφύλακτος Παπακωνσταντίνου, προλύτης τῆς θεολογίας.

Κοινότης Μέμφιδος. — Προσκληθεὶς ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα ἐφημερίου τῆς ἐν Μέμφιδι τῆς συμπολιτείας Τέννεσι τῆς βορείας Ἀμερικῆς ἑλληνικῆς κοινότητος ὁ ἐξ Ἀργους αἰδεσιμ. πρεσβύτερος κ. Χρήστος Ἀγγελόπουλος. Ἡ κοινότης προέβη εἰς συλλογὴν ἐράων πρὸς ἀνέγερσιν ἰδίου ναοῦ, οὗ ἡ οἰκοδομὴ ἀπαιτεῖ ἑκατὸν χιλιάδας φράγκων.

Κοινότης Δετρονέτ. — Οἱ ἐν Δετρονέτῃ τῆς Μίσιγκαν (Β. Ἀμερικῆς) Ἕλληνες ἀποφασίσαντες ν' ἀνεγείρωσιν ἴδιον ναὸν προέβησαν εἰς σύμπηξιν ἀδελφότητος, ἥς ἔργον ἐστὶν ἡ συλλογὴ συνδρομῶν προαιρετικῶν πρὸς πραγματοποιήσιν τοῦ ἱεροῦ τούτου σκοποῦ.

Εὐγενὴς πράξις. — Ὑποβληθείσης πρὸ καιροῦ τινος τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐπιστολῆς ἐκ Βενετίας ἀγγελούσης ὅτι ἡ ἐκ τριπχιλίων, ὡς ἔγγιστα, σωμάτων βιβλιοθήκη τοῦ διαπρεποῦς μεσαιωνολόγου κ. Κ. Ν. Σάθα, μείνσιν ὡς ἐνέχειρον ἀντὶ διςχιλίων φράγκων παρ' ἰουδαίοις τοκογλύφοις, κινδυνεύει νὰ περιέλθῃ εἰς χεῖρας ξένων, διότι τὸ ποσὸν τοῦτο, παλαιότερου χρέους ὑπόλοιπον, ἀνῆλθεν ἐπὶ δεκαπέντε ἔτη μετὰ τόκων καὶ

ἐπιτοκίων εἰς ἑνέα χιλιάδας φράγκων, ἐγένετο μὲν ἔγκαιρος σκέψις ἐνα ζητηθῇ ἡ ὑπὸ τινων ὁμογενῶν ἐξαγορά τῆς βιβλιοθήκης, δωροφορουμένης τῇ πατριαρχικῇ βιβλιοθήκῃ ἢ τῇ τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς. Ἐπειδὴ δ' οὐδὲν ἀποτέλεσμα παρήγαγε τὸ διάβημα τοῦτο, εὐρέθησαν ὁμογενεῖς τινὲς φιλότιμοι καταλόγους ἀνοίξαντες συνεισφορῶν μεταξύ τῶν λογίων καὶ τῶν λαϊκῶν λεγομένων τάξεων· εὐφροσύνως δ' οἱ τῆς ἀγαθῆς ταύτης πράξεως ἐργάται βλέπουσιν εὐοδούμενον τὸ ἔργον αὐτῶν καὶ συναχθέν ἀπὸ συνεισφορῶν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν τὸ τέταρτον τοῦ πρὸς ἀπαλλαγὴν τῆς βιβλιοθήκης ἀπαιτούμενου ποσοῦ.

Συγκινεῖ ἡμᾶς ἡ προθυμία ὁμογενῶν ἐργατῶν καὶ ἀποχειροβιῶτων χορηγούντων πρὸς συγκρότησιν ποσότητος ἀρκετῆς ὑπὲρ βιβλίων, καίτοι πολὺ περισσότερον ἤθελον συγκινήσει προσφοραὶ πρὸς ὑποστήριξιν αὐτοῦ τοῦ τέως κατόχου τῆς βιβλιοθήκης, ἀναγκαζομένου νὰ διαμείνῃ χάριν μελετῶν ἐν Παρισίοις καὶ ἀρνούμενου νὰ ἔλθῃ παρ' ἡμῖν, ἀφοῦ, καθὼς ἡγγέλθη αὐτῷ οὐχὶ ἰδιωτικῶς, ἡ Μ. Ἑκκλησία θέλει χορηγήσῃ κατὰ ἄλῃλον αὐτῷ ὑπουργίαν. Ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ ἐξαγορᾶς τῶν βιβλίων πᾶσα ἐνέργεια δεικνύει ὅτι, ὁ λαὸς ὁ ἐλληνικὸς, ὁ συντηρῶν διὰ τοῦ ὀβολοῦ αὐτοῦ σχολεῖα καὶ ναοὺς, ὁ καθιδρύσας καὶ ἐπὶ αἰῶνας διατηρήσας ἄσυλα φιλανθρωπικά, πρόθυμός ἐστιν ἂν χορηγῇ τὸ κατὰ δύναμιν καὶ ὑπὲρ ἐπιτυχίας εὐγενοῦς τινὸς ιδέας, οἷα ἡ περὶ τῆς βιβλιοθήκης ταύτης. Ὀλίγοι τῶν ἐν τοῖς ἐπὶ τοῦ κατὰ λόγους ἐγγραφέντων καὶ εἰσνεγκόντων ἀνήκουσιν εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐπιστημόνων καὶ τῶν πεπαιδευμένων, οἵτινες καὶ προσήνεγκον τὸ μείζον μέρος τῶν συναχθέντων· οἱ κκ. Ξεν. Σιδερίδης φράγκα 250, Μ. Νοτάρης (ἐν Βερολίνῳ) 200, Θεοχ. καὶ Γ. Θεοχαρίδης, (ἀρχιτέκτονες) 150, Ἐμμ. Σαριδάκης 100, οἱ δικηγόροι Γ. καὶ Α. Ἀποστολίδης καὶ ὁ ἱατρός κ. Σίμων Ἀποστολίδης 60, ὁ δικηγόρος κ. Α. Δημόπουλος 60, ὁ δικηγόρος κ. Π. Βιζυρκίδης 50, Δ. Βασιλάδης 50 καὶ τινες ἕτεροι μέχρις 20 καὶ 10 φράγκων—οἱ λοιποὶ εἰσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ τῶν μὴ τυχόντων ἐπιστημονικῆς παιδείσεως ἀλλ' ἐκτιμώντων τὴν ἀξίαν ἀνδρῶν τιμησάντων τὰ ἐλληνικά γράμματα, οἷος ὁ κ. Κ. Ν. Σάθας, ὁ ἀπὸ τοῦ 1865, ἐν ἡλικίᾳ εἰκοσιν ἔξ ἐτῶν, τὸ Χρονικὸν τοῦ Γαλαξειδίου γνωρίσας τοῖς φιλόστορσιν, καὶ πολλὰς ἔκτοτε χιλιάδας σελίδων ἱστορικῶν ἔργων γνωστὰ καταστήσας ἡμῖν.

Εὐχόμεθα ὑπὲρ ἐπιτυχίας τῆς εὐγενοῦς πράξεως, ἐπαينوῦμεν δὲ τοὺς καὶ διὰ τῶν ἐφημερίδων ἐπὶ τούτῳ γράψαντας, συνιστῶντες ἅμα μετριοπαθεῖς σκέψεις καὶ γλώσσης εὐλάβειαν ἰδίως εἰς τοὺς ἀναλαβόντας σύγκρι-

σιν ἔργων θεῶν καὶ ἔργων ἀνθρωπίνων καὶ γενητῶν, οὐδένα συγκρίσεως ὅρον ἐπιδεχομένων. Ἀρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ ἐπιδίωξις τοῦ εὐγενοῦς ἔργου.

Ὁ χρόνος τῆς κτίσεως τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ ναοῦ τοῦ ἁγίου Δημητρίου, τοῦ νῦν Κασιμὲ τζαμίου

† Ἐπὶ χρόνων Λέοντος ἡβῶντα βλέπεις
καυθέντα τὸ πρὶν τὸν ναὸν Δημητρίου

Σπουδαιότατον πρᾶγμα νὰ διδάξῃ χθὲς τὸν ἱστορὰ καὶ φιλόστορα ἐπεφυλάσσετο ἡ ἀγγλίστροφος τύχη.

Κατὰ τὰς ὑψηλῇ προνοίᾳ καὶ γενναίᾳ δαπάνῃ τῆς σεβαστῆς αὐτοκράτορικῆς κυβερνήσεως τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος τοῦ φιλομουσοτάτου σουλτάνου Ἀβδούλ Χαμίτ Χάν τοῦ Β' ἐν τῷ Κασιμὲ τζαμίῳ ἀπὸ τινων μνηῶν γινομένης ἐπισκευᾶς, ἀπεκαλύφθησαν ἄλλα τέτινα δευτερεύοντα πρᾶγματα καὶ ψηφιδωτὰ εἰκόνες, περὶ ὧν ἐν καιρῷ ὁ προσήκων ὑπ' ἐμοῦ γενήσεται λόγος ἐν ἄλλῳ τόπῳ.

Νῦν δὲ τῆς εὐγενεστάτης ψυχικῆς εὐφροσύνης μου μεταδίδων τοῖς ἄλλοις ἀρκουμικινημονεύων ὅτι χθὲς, 19 τοῦ μηνός, μικρὸν μετὰ μεσημβρίαν, καταρριπτομένων μεταγενεστέρων ἐπιχρισμάτων ἀσθέστου, ἀπεκαλύφθη ἐντὸς κύκλου ψηφιδωτῆ εἰκῶν τοῦ βασιλέως Λέοντος, ὑπ' αὐτῇ δὲ διὰ κομψοτάτων γραμμάτων ἡ ἐπιγραφή, δίστιχον ἱαμβικὸν τρίμετρον

† ΕΠΙΧΡΟΝΩΝ ΛΕΟΝΤΟΣ ΗΒΩΝΤΑ ΒΛΕΠΕΙΣ ΚΑΥΘΕΝΤΑ ΤΟ ΠΡΙΝ ΤΟΝ ΝΑΟΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ὁ μελαμπώγων βασιλεὺς, μέχρις ὁσφύος εἰκονισμένος, φέρει ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ πολυτελέστατον διάχρυσον Εὐαγγέλιον.

Ναὸς ὁ «καυθεῖς» νοεῖται πάντως ὁ δεύτερος ναὸς τοῦ πολιούχου Θεσσαλονίκης μεγαλομάρτυρος ἁγίου Δημητρίου. Γνωστοῦ δ' ἐκ τῆς ἱστορίας ὄντος ὅτι ὁ ναὸς οὗτος κατεκαύθη τῷ Ζ' αἰῶνι τελευτώντι, καὶ δὴ μετὰ τὸ ἔτος 690, καὶ ὅτι ὁ τρίτος, ὁ νῦν δὴ σωζόμενος, ἐκτίσθη μικρῷ ὕστερον χρόνῳ, οὐδεμία ἐμοὶ λείπεται ἀμφιβολία ὅτι τῶν πολλῶν Λεόντων πρόκειται ἡμῖν ἐν τῇ εἰκόνι Λέων ὁ Ἰσαυρος βασιλεύσας τοῖς ἔτεσι 717—741. Συμφωνεῖ [δὲ καὶ τῶν γραμμάτων ὁ ρυθμὸς.

Ὅσον εἰς τῆς ἐπιγραφῆς τὰς λέξεις, ἐπιστάσεως ἀξία εἶναι ἡ μεταφορικὴ τοῦ ἡβῶ ρήματος χρῆσις. Εἶναι δὲ τύχης ἡ σκοποῦ ἔργον ὅτι τῶν στίχων

ἐκάτερος τὸν αὐτὸν γραμματέων (ἐν τῷ πρώτῳ συμπεριλαμβανομένου τοῦ σημείου τοῦ σταυροῦ) ἀριθμὸν ἔχει· ἔχει δὲ 30.

Περὶ τῶν τὴν πρόχειρον ταύτην ἀνκοίνωσιν εὐχαριστότατον ἐκτελῶ καθήκον συγχάριων μὲν ἐκ καρδίας τῇ ὑπὸ προέδρῳ τῷ ἐνδοξοτάτῳ Χουσεῖν πασᾶ, διευθυντῇ τῶν κτημάτων τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στέμματος, ἐφορευτικῇ ἐπιτροπῇ τῶν ἐπισκευῶν, ἣν κατέστησεν ἡ Α. ἐξοχότης ὁ δημοφιλὴς γενικὸς ἡμῶν διοικητὴς Ρεούρ πασᾶς, ἐπὶ τῇ ἄκρᾳ προσοχῇ μεθ' ἧς ἐκτελοῦνται αἱ ἐπισκευαί, εὐχαριστῶν δὲ ἐκ ψυχῆς ἐπὶ τῇ παντὸς ἐκείνου ἀνωτέρᾳ ἐλευθεριότητι αὐτῆς.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ, τῇ 20 δεκεμβρίου 1907
ΠΕΤΡΟΣ Ν. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ.

ΑΡΣΕΝΙΟΥ ΕΛΑΣΣΩΝΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ὁ λόγιος οὗτος ἀρχιεπίσκοπος συνοδεύσας τῷ πατριάρχῃ Ἱερεμία τῷ 1886 εἰς Ρωσίαν διὰ τὴν ἐκεῖσε καθίδρυσιν Πατριαρχείου, συνέταξεν ἐκτεταμένον εἰς δεκαπεντασυντάβους στίχους περιγραφὴν τῆς ὁδοπορίας καὶ τῆς ἐν Μόσχᾳ διατριβῆς ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Κόποι καὶ διατριβὴ τοῦ ταπεινοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀρσενίου· γράφει δὲ καὶ τὴν προβίβλιν τοῦ πατριάρχου Μοσκόβιας Ἰώβ». Τὸ ποίημα τοῦτο θεωρητέον «οὐχὶ βέβαια ὡς δείγμα ποιητικῆς εὐφυΐας, ἢ τεκμήριον τέχνης διηγηματικῆς, ἀλλὰ μᾶλλον ὡς μνημεῖον σπουδαῖον ἅμα δὲ καὶ δυσεύρετον, διαφέροντά τε χρονικὰ τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς νεωτέρας γραμματολογίας¹». Τοῦτο ἐνδιαφέρει ἰδίᾳ τὴν ρωσικὴν ἱστορίαν, ἐδημοσιεύθη δὲ τὸ πρῶτον μετὰ λατινικῆς μεταφράσεως (1749) ἐν πεζῇ γλώσσῃ· τῷ 1859 ὁ Σπυρίδων Ζαμπέλιος διώρθωσεν αὐτὸ καὶ ἐξέδωκε κατὰ στίχους².

ἀρχιμ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ,
προϊστάμενος ἑλλ. κοινότητος Βενετίας.

«Τῷ πανιερωτάτῳ μητροπολίτῃ Φιλαδελφείας καὶ ἀρίστῳ ἐν φιλοσόφοις κυρίῳ Γαβριήλ, ταπεινὸς ἀρχιεπίσκοπος Ἐλασσῶνος καὶ Δημονίκου Ἀρσένιος εὖ πράττειν.

Ἀδιαλείπτως τῷ ἁγίῳ Θεῷ ἐπεύχομαι χαίρειν καὶ ὑγι[αίνειν] τὴν σὴν πανιερότητα εἰς καταρτισμὸν καὶ ὠφέλειαν πολλῶν ἕνεκα καὶ εἰς ἡμέτερον ἀγαλλία-

μα. Ἡ ἀγαθὴ γνώμη τῆς σῆς πανιερότητος καὶ αἱ καλὰ πράξεις αὐτῆς καὶ διαγωγὴ οὐ μόνον ἐνταῦθα ἠκούσθησαν, ἀλλὰ καὶ εἰς πᾶσαν τὴν ὑψηλὴν περιήχησαν. Καὶ παρὰ πάντων τὸ θεῖον δεδοῖσται, τὸ καθ' ἐκάστην γενεάν καὶ κατὰ καιροὺς ἀναδείξαι καὶ ἀναλάμψαι τοὺς ἐαυτοῦ θεράποντας φωστῆρας καὶ διδασκάλους, ὡς πάλαι μὲν τὸν οὐρανοφάντορα μέγαν Βασίλειον, καὶ Ἰωάννην τὸν τὴν γλῶτταν χρυσοῦν, καὶ τὸν ἐκ Δαμασκοῦ Ἰωάννην τὸν πάνυ θεολογικώτατον· καὶ νῦν ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν σὲ τοιοῦτον ἄξιον καὶ ἱεροπρεπὲς ἀρχιερέα καὶ φωστῆρα παγκόσμιον, καλὸν τε κῆλθόν, κεκοσμημένον πάσης σοφίας τε καὶ συνέσεως, καὶ λιμένᾳ εὐδίων, εἰς ὃν πλείστοι ἐκ τοῦ ἀγρίου χειμῶνος καὶ τοῦ κλύδωνος τῆς νοητῆς θαλάσσης ἐπανατρέχουσι καὶ ἐν ἡσυχίᾳ ἐπαναπαύονται, καὶ οὐ μόνον τοῦ λογικοῦ καὶ οὐρανοῦ ἄρτου καρποῦνται παρὰ σοῦ, ἀλλὰ καὶ ὧν χρεῖαν ἔχουσι προθύμως παρέχεις αὐτοῖς· τὰ τοιαῦτά σου ἀγαθοεργήματα παρὰ πολλῶν τοίνυν μεμάθηκα, καὶ μάλιστα νῦν παρὰ τοῦ τιμιωτάτου κυρίου Ἀποστόλου³ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων τῆς Ἠπείρου, ἐνταῦθα παραγενομένου πραγματείας ἕνεκα. Ὅθεν ἡ καλὴ σου φήμη καὶ μέγιστος ἀρετὴ λίαν διήγειρε καμὲ τὸν ἐλάχιστον γράφειν πρὸς σὲ τὸν πανιερώτατον καὶ λογιώτατον ἅγιον ἀρχιερέα τὴν παροῦσαν ἄσφοδον καὶ ἰδιωτικὴν γραφὴν, σημειὸν τε ἀγάπης καὶ παρακλήσεως πρόβλημα· ἵνα καὶ πρὸς με δείξης σπλάγχνα οἰκτιρμῶν καθὼς καὶ εἰς πάντας, μηδὲν ἀνακρίνων· τὰ μέγιστα γὰρ ἐπιποθῶ οὐ μόνον ἀκοῦσαι ἀγγελίας ἀγαθῆς παρὰ τῆς σῆς λογιότητος, ἀλλὰ καὶ ἰδεῖν ἐκ τῆς σῆς ἀγίας καὶ μακαρίας χειρὸς γραφὴν ψυχοφελῆ καὶ σωτηρίου· καὶ εἰ τοῦ πόθου ἐπιτεύξομαι, λίαν χαρήσομαι καὶ ἐπαναπαύσεται μου τὸ πνεῦμά. Ἡ ταπεινότης τοίνυν ἡμῶν διὰ ψυχικὴν αὐτῆς σωτηρίαν ἀποστέλλει εἰς τὴν θεῖον καὶ περιώνυμον μέγαν ναὸν τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου τοῦ ἐν τῇ περιφανεστάτῃ Ἐνετίᾳ, εἰκόνας δύο, τὴν γέννησιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τὸν μεγαλομάρτυρα Γεώργιον ἔφιππον, ἀργυροχρυσωμένον καὶ πρὸς σὲ τὸν ἁγιώτατον τοῦ Χριστοῦ μέγαν ἀρχιερέα. χάριν εὐχῆς καὶ εὐλογίας, ἄλλας δύο εἰκόνας, τὸν Ἰησοῦν μου τὸν γλυκύν καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου καὶ τὴν πανυπέρχον αὐτοῦ μητέρα τὴν κεχαριτωμένην καὶ ἀσπασίως καὶ περιχαρῶς δέξου

1. Ζαμπελίου, Καθίδρυσις Πατριαρχείου ἐν Ρωσίᾳ.

2. Κ. Σάθα «Μεσαιωνικὴ Βιβλιοθήκη» προλεγόμενα τ. Γ'.

3. Οὗτος ἦν ἀδελφὸς τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων Ζώτου Τζιγαρά, πρωτοσπαθαρίου καὶ γαμβροῦ Πέτρου τοῦ ἡγεμόνος τῆς Μολδαβίας (1599) (ἴδε ἀνωτέρω Κ. Σάθα).

κὺτάς τας ἀγίας εἰκόνας καὶ εὐχου ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς Κύριον καὶ τὰς μὲν δύο ἀφιέρωσον ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τοῦ ἀγίου μεγαλομάτυρος Γεωργίου, τὴν γέννησιν φημί τοῦ Κυρίου καὶ τὸν μέγαν Γεώργιον, αἱ δὲ ἑτέραι δύο ἔστωσαν τῆς σῆς πανιερότητος, εἰς σκέπην καὶ βοήθειαν αὐτῆς· ἀπὸ πάσης ὀρατῆς καὶ ἀοράτου προσβολῆς καὶ ταύτας ἀποστέλλω πρὸς σὲ μὲ τὸν γραμματικομιστὴν κύρ Ἀποστόλῃν τὸν αὐτάδελφον κυροῦ Ζώτου Σπαθαρίου· μὴ καὶ αὐτὸς ἀντιβολῶ πρὸς ἡμᾶς κατόκνει γράψαι μαθεῖν περὶ τῆς υἱείας σου καὶ δυνησόμεθα ἀλλήλων εἶναι τῷ πνεύματι, εἰ καὶ οἰκῇσιν ἐπὶ τῆς γῆς παμπληθεὶ ἀφωκίσμεθα· ἵνα καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔστω ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν· ἔρρωσο⁴.

Μαρτίου κζ', 1593, ἀπὸ Μοσχοβίας τῆς μεγάλης Ρωσσίας.

† Ταπεινὸς ἀρχιεπίσκοπος Δημονίου καὶ Ἐλασσώνος ΑΡΣΕΝΙΟΣ καὶ τῆς σῆς πανιερότητος κατὰ πάντα ὑμέτερος.

«Ὁ ἐκ Τρίκκης Φιλαντρινὸς⁵ σὺν τῇ συζύγῳ αὐτοῦ προσκυνεῖ τὴν σὴν πανιερότητα.

Σημ.— Ὁ φάκελλος τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ἐπιγράφεται οὕτω: «† Τῷ πανιερωτάτῳ μητροπολίτῃ Φιλαδελφείας καὶ ἀρίστῳ ἐν φιλοσόφοις κύρ Γαβριὴλ τιμίῳ καὶ υἱῶς ἐγχειρισθείῃ.

Ἐν τῇ περιφανεστάτῃ Ἑνετίᾳ. — Ἰδιοχείρως ὁ Σεβήρος γράφει ὁπισθεν· «Τοῦ Ἐλασσώνος κύρ Ἀρσενίου».

ΤΙΤΟΥΛΑΡΙΟΙ ΕΠΙΣΚΟΠΟΙ

τοῦ κλίματος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου
(1606—1900)

Ἀξιόλογον πῖνακα τιτουλαρίων ἐπισκόπων, δημοσιευθέντα ἐν τεύχεσι 4, 6, 8 καὶ 22 τοῦ ΚΑ' ἔτους (1901) τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας», ἐφιλοπόνησεν ὁ τότε ἀρχιεμμενὶς καὶ ἀρχιεφύλαξ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, νῦν δὲ σεβ. μητροπολίτης Πελαγονίας κ. Ἰωάννης Φωρόπουλος.

Εἰς τὸν πῖνακα ἐκεῖνον ἐπιτραπήτω μοι νὰ προσθέσω τὰ ἐξῆς.

Κατὰ τὸν πῖνακα, ἐπὶ Νεοφύτου Ζ' τοῦ ἀπὸ Μαρωνείας ἐν ἔτει 1790 ἐξελέγη Κλαυδίουπόλεως Νεόφυτος. Περὶ τούτου ἔχω τὰς ἀκολουθοῦσας εἰδήσεις.

4. Τὸ πρωτότυπον τῆς ἐπιστολῆς ταύτης εὑρηται ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τῆς ἐν Βενετίᾳ ἐλληνικῆς ὀρθοδόξου κοινότητος (θήκη 24 ἀρθ. 339).

5. Ὁ ἐκ Τρικκάλων τῆς Θεσσαλίας Φιλαντρινὸς ἄγνωστος λόγιος πιθανώτατα ἦν γραμματεὺς τοῦ Ἀρσενίου.

Ὁ Κλαυδίουπόλεως Νεόφυτος ἦτο συμαῖος καὶ βοηθὸς τοῦ ἐκ Βερροίας Καλλινίκου, ὅστις ἐγένετο μητροπολίτης Ρόδου τῇ 22 δεκεμβρίου τοῦ 1758, καὶ ὅστις προδήλως τῷ 1790 ἦτο ἤδη γέρον καὶ εἶχεν ἀνάγκην βοηθοῦ, καθότι ἀπεβίωσε τῇ 28 Σεπτεμβρίου τοῦ 1792.

Ὁ Νεόφυτος ἦτο εὐπαίδευτος, σπουδᾶσας ἐν Σύμῃ καὶ Πάτρῳ.

Ἐκέκτητο ἀξιόλογον βιβλιοθήκην, ἧς ἐλάχιστα λείψανα διεσώθησαν παρὰ τοῖς ἀπογόνους τῶν κληρονόμων αὐτοῦ καὶ περὶ ἧς ποιήσομαι λόγον ἄλλοτε.

Ἐπὶ Ἀνθίμου Σ' τοῦ ἀπὸ Ἐφέσου, μηνὶ μαρτίῳ τοῦ ἔτους 1848 ἐξελέγη καὶ ἐχειροτονήθη ἐν Ρόδῳ Μυρέων Ἀγάπιος Μαγκαφᾶς, συμαῖος, βοηθὸς τοῦ μητροπολίτου Ρόδου Ἰακώβου τοῦ πατριῶ.

Ἐπὶ τούτῳ, δυνάμει πατριαρχικῆς ἐπιστολῆς ἀπὸ 9 Φεβρουαρίου 1848 μετεκλήθησαν εἰς Ρόδον ὁ μητροπολίτης Κώου Παγκράτιος καὶ ὁ ἐπίσκοπος Λέρνης Διονύσιος. Σώζονται παρ' ἐμοὶ ἀντίγραφα τῆς πατριαρχικῆς ἐπιστολῆς καὶ τῆς πράξεως τῆς ἐκλογῆς, καὶ ἐν πρωτοτύπῳ τὸ ἕτερον τοῦ εἰς δύο ὅμοια συμβολαίου μεταξὺ τοῦ Ρόδου Ἰακώβου καὶ τοῦ Μυρέων Ἀγαπίου ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Ρόδου καὶ ὑπὸ ἑξ ἐκ τῶν συνδικῶν, ὡς μαρτύρων, ὑπὸ δὲ τοῦ πατριάρχου ἐπικεκυρωμένον.

Ὁ Μυρέων Ἀγάπιος ἐχρημάτισε βοηθὸς καὶ τῶν κατόπιν μητροπολιτῶν Ρόδου, Ἰγνατίου καὶ Δωροθέου.

Ἦτο καὶ ἀγιογράφος, διδασκὼς παρὰ συμαίων ἀγιογράφων, ἐκέκτητο δὲ καὶ ἀξιόλογα βιβλία ἀγιογραφίας.

Ἀπεβίωσε ἐν Σύμῃ τῇ 8 ὁκτωβρίου τοῦ 1866, ὁγδοηκοντούτης τὴν ἡλικίαν.

Ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἐχαράχθη τὸ ἐξῆς ἐπίγραμμα, ποιηθὲν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τριακονταετίαν χρηματίσαντος σχολάρχου Σύμης ἀειμνήστου Γεωργίου Περίδου·

Ὅστέα μὲν κεῖθι πλάξ ἦδ' ἀρχοῦ ἱερῶν,

πετρήεσσα δὲ τὸν γείνατο, ἦδ' ἔτραφε

Σύμη· οἶον ἄλαστον πένθος κέλλιπεν ἐφ'

οἴκῳ, ἦδ' ἀστοῖς, οἷς τε φίλοισι θανόν!

Ἀλλὰ γε χαῖρ' ἱερὴ μέγα ψυχὴ Ἀγαπίου·

Εὐχεο δ', ὥς ποτε ζῶν οὐποτ' ἐπαύσειο πρὶν,

καὶ νυν Νικόλεω μέτα ἱεροῦ ποιμένος Μύρων

νῦν, ὅτε πάρεσαι ὑψιμέδοντι Θεῷ.

Ἐν Σύμῃ μηνὶ δεκεμβρίῳ 1907.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΧΑΒΙΑΡΑΣ.

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΟΝ ΤΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜ. ΘΡΟΝΟΥ

Χάριν τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν ἐκδίδομεν ἐν τῷ παρόντι φύλλῳ τὸ **Συνταγμάτιον** τῶν ὑπὸ τὸν Οἶκουμεν. Θρόνον μητροπολιτῶν, καθ' ὃ γίνεται ἢ κατ' ἔτος συγκρότησις τῆς ἱερᾶς Συνόδου. Διήρηται τοῦτο εἰς 3 στήλας ἐξ 28 μητροπολιτῶν, ἐκάστης διαιρουμένης εἰς δύο τμήματα.

Α' Στήλη	Β' Στήλη	Γ' Στήλη
1 1 Καισαρείας	29 1 Διδυμοτείχου	57 1 Γρεβενῶν
2 2 Ἐφέσου	30 2 Ἀγκύρας	58 2 Σισανίου
3 3 Ἡρακλείας	31 3 Φιλαδελφείας	59 3 Σβορνικίου
4 4 Κυζίκου	32 4 Μελενίκου	60 4 Μογλενῶν
5 5 Νικομηδείας	33 5 Αἰνίου	61 5 Πρεσπῶν
6 6 Νικαίας	34 6 Μεθύμνης	62 6 Δεβρῶν
7 7 Χαλκηδόνος	35 7 Κοριτσᾶς	63 7 Κασσανδρείας
8 8 Δέρκων	36 8 Χίου	64 8 Χαλδεάς
9 9 Θεσσαλονίκης	37 9 Μεσημβρίας	65 9 Ἐλασσῶνος
10 10 Ἀδριανουπόλεως	38 10 Σάμου	66 10 Προικοννήσου
11 11 Ἀμυσείας	39 11 Βιζύης	67 11 Δρυϊνουπόλεως
12 12 Ἰωαννίνων	40 12 Ἀγχιάλου	68 12 Κώου
13 13 Προύσης	41 13 Βάρνης	69 13 Λιτίτσης
14 14 Πελαγονείας	42 14 Μαρωνείας	70 14 Καρπάθου
15 1 Νεοκαισαρείας	43 1 Σηλυβρίας	71 1 Σερβίων-Κοζάνης
16 2 Ἰκονίου	44 2 Σωζοαγαθοπόλεως	72 2 Νευροκοπίου
17 3 Βερροίας	45 3 Ξάνθης	73 3 Λέρου καὶ Καλύμνου
18 4 Πισσιδείας	46 4 Γάνου καὶ Χώρας	74 4 Κολωνίας
19 5 Βόσνης	47 5 Λήμνου	75 5 Ἐλευθεροπόλεως
20 6 Κρήτης	48 6 Ἰμβρου	76 6 Παρχαμυθίας
21 7 Τραπεζοῦντος	49 7 Δυρραχίου	77 7 Βελλᾶς
22 8 Νικοπόλεως	50 8 Σκοπίων	78 8 Βαγιαλούκας
23 9 Φιλιππουπόλεως	51 9 Καστορίας	79 9 Ἡλίουπόλεως
24 10 Ρόδου	52 10 Ρασκοπρεσρένης	80 10 Καλλιουπόλεως
25 11 Σερρών	53 11 Βοδενῶν	81 11 Κρήνης
26 12 Δράμας	54 12 Ἐρσεκίου	82 12 Ροδοπόλεως
27 13 Σμύρνης	55 13 Βελεγράδων	83 13 40-Ἐκκλησιῶν
28 14 Μιτυλήνης	56 14 Στρωμνίτσας	84 14 Τυρολόης